

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,

ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",

ΕΠΑΙΝΗΣΑΙ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ

Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 147 Σεπτέμβριος 2024 - Ιανουάριος 2025 - (Σταυρίτες 2024 - Καλαντάρης 2025)

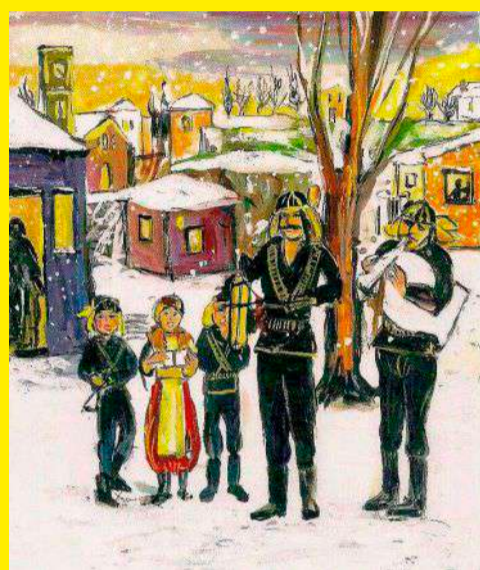
Το έθιμο των Καλάντων

Τα παραδοσιακά Οφίτικα Κάλαντα Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς έψαλαν και φέτος τα μέλη του συλλόγου, μικροί και μεγάλοι που απαρτίζουν τα τμήματα του σε όλα τα σπίτια του χωριού μας στη Νέα Τραπεζούντα όπως και σε σπίτια Οφιτών που κατοικούν στην πόλη της Κατερίνης.

Όπως γνωρίζουν οι παλαιότεροι αλλά και οι νεώτεροι το έθιμο αυτό είναι φερμένο από τους προγόνους μας από τον αλησμόνητο Όφι του Πόντου και μέσω του συλλόγου μας διατηρείται άσβεστο έως και σήμερα. Η διατήρηση του εθίμου αυτού καταλαβαίνουμε πόση μεγάλη σημασία έχει για την τοπική μας ιστορία και γι' αυτό κρίνεται απαραίτητη η συμμετοχή περισσότερων ατόμων και κυρίως των νέων για την καλύτερη στελέχωση των ομάδων που θα ψάλλουν τα κάλαντα.

Στην οικία της κ. Φρειδερίκης Χαραλαμπίδου (Φρύδο) με παρόντες τον ενενηνηταεπάχρονο Γεώργιο Αδαμίδη και τον Βασίλη Συρανίδη.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ" εύχεται στους απανταχού Οφίτες και φίλους του Συλλόγου

Υείαν και Ευλοείαν και Καλιχρονίαν

ΠΟΝΤΙΑΚΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

«Αρχή Κάλαντα»

Αρχή Κάλαντα κι αρχή του χρόνου / κι αρχή του χρόνου

Πάντα Κάλαντα, πάντα του χρόνου / πάντα του χρόνου

Αρχή μήλον εν κι αρχή κυδών' εν / κι αρχή κυδών' εν

Κι αρχή βάλαμον το μυριγμένον / το μυριγμένον

Εμυρίστεν άτο ο κόσμος όλεν / ο κόσμος όλεν

Για μυρίστ' άτο κι εσύ αφέντα / καλέ μ' αφέντα

Έρθαν καλά παιδιά σην πόρτα σ' / και ξαν σην πόρτα σ'

Άψον το κερι σ' κι έλα σην πόρτα σ' / κι έλα σην πόρτα σ'

Χα μηλόπα, χα ξερά τζιρόπα / ξερά τζιρόπα

Χα ξερά, μαύρα κοκκιμελόπα / κοκκιμελόπα

"Εις έτη πολλά"

Στην οικία της κ. Μαρίας Μεθυμάκη.

Στην οικία της κ. Αθανασίας Καρανίκα - Σουντουλίδου.

Συνέχεια στη σελ. 3

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου και απονομή του Βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Συνέχεια στη σελ. 4-5

Τα κοινωνικά μας

Γεννήσεις:

Την Παρασκευή 4 Οκτωβρίου 2024, ο Άγγελος Αντωνιάδης του Αναστασίου και η Βασιλική Νεοχωρίτου απέκτησαν κορίτσι.

Την Δευτέρα 30 Δεκεμβρίου 2024, ο Ζιώγας Γεώργιος του Αλκιβιάδη και η Σιρανίδου Μαρία-Παρθένα απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Το Σάββατο 31 Αυγούστου 2024 ο Περικλής Τερζίδης του Σταύρου και η Μαρία Γελαστοπούλου, βάπτισαν τον γιο τους, στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Περιστάσεως Πιερίας, με ανάδοχο τον Ευγένιο Πετρίδη που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Σταύρος.

Την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου 2024 ο Σπύρος Πετρίδης του Κωνσταντίνου και η Ειρήνη Γολσουζίδου, βάπτισαν τον γιο τους στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας, με ανάδοχο τον Βασίλη Παπαδόπουλο που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Κωνσταντίνος.

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

**Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ**

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Βασίλης Παραδεισόπουλος 6937054415

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr
WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σεϊταρίδης Δημόσθνης

Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιώτης" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

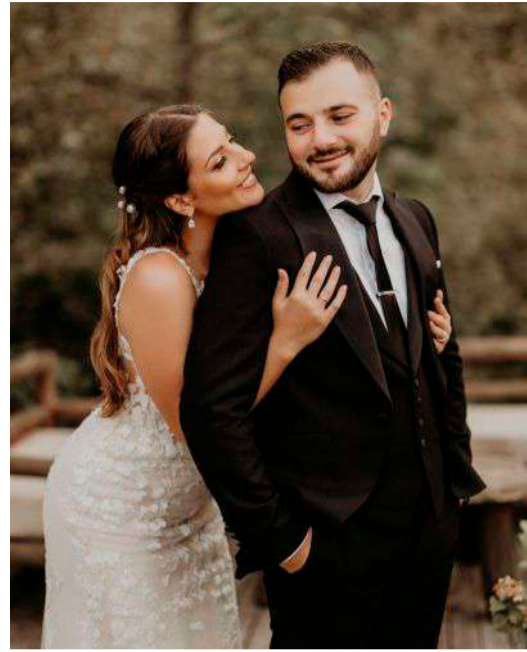
60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους

και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"

Γάμοι:

Το Σάββατο 31 Αυγούστου 2024 ο Περικλής Τερζίδης του Σταύρου και η Μαρία Γελαστοπούλου, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου, στον Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου Περιστάσεως Πιερίας.

Την Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 2024 ο Διονύσης (Ντέρεν Εντρεντ) και η Ειρήνη Μαυρίδου του Γρηγορίου και της Σοφίας Βασιλειάδου, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Μπρόκτον της πολιτείας της Μασαχουσέτης Αμερικής.

Απεβίωσαν:

Την Τρίτη 26 Νοεμβρίου 2024 απεβίωσε η Θεανώ Εφραιμίδου σε ηλικία 94 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Τετάρτη 27 Νοεμβρίου 2024 απεβίωσε ο Δημήτριος Σεϊταρίδης του Αναστασίου, (σύζυγος Αλεξάνδρας) σε ηλικία 78 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Πέμπτη 16 Ιανουαρίου 2025, απεβίωσε η Ωραιοζήλη Σεϊταρίδου, σε ηλικία 88 ετών κάτοικος Νέας Τραπεζούντας

Την Τετάρτη 29 Ιανουαρίου 2025, απεβίωσε ο Αναστάσιος Χατζηιωαννίδης του Παναγιώτη, σε ηλικία 69 ετών, κάτοικος Γερμανίας.

Την Τετάρτη 29 Ιανουαρίου 2025, απεβίωσε η Εφραιμίδου Αναστασία σε ηλικία 97 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Ανακοίνωση - Γνωστοποίηση

Αγαπητοί συνδρομητές και συνδρομήτριες της εφημερίδας «Οφίτικα Νέα», παρακαλείσθε όταν πληρώνετε την συνδρομή σας μέσω των τραπεζικών λογαριασμών του συλλόγου στην Εθνική Τράπεζα και στην τράπεζα EUROBANK, να δηλώνετε το όνομά σας για να κόβεται και αποστέλλεται η αντίστοιχη απόδειξη από το ταμείο του συλλόγου.

Εκ της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας «Οφίτικα Νέα»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Χιλιιάδου-Βασιλειάδου Φωτεινή	10 €
Σεϊταρίδης Παντελής	10 €
Πατήρ Σεϊταρίδης Χρήστος	10 €
Μαυρόπουλος Ιορδάνης	10 €
Παπαδοπούλου-Αντωνίου Ζωή	50 €
Τερζίδου Αρ. Μαρία	10 €
Σουντουλίδης Νικόλαος	20 €
Παπαδόπουλος Άγγελος	20 €
Καζαντζίδης Κωνσταντίνος	100 €
Βαρυτιμίδου Ροδή	10 €
Εφραιμίδης Χαρ. Παναγιώτης	30 €
Δανηλίδης Λεωνίδα	20 €
Συντριδης Ηλίας	20 €
Τερζίδου Στ. Αθηνά	10 €
Συρανίδης Βασίλειος	10 €
Στρατηγοπούλου Ελένη	10 €
Κοκκινίδης Ι. Γεώργιος	10 €
Πετρόπουλος Νικόλαος	50 €
Γιανταμίδης Χρήστος	20 €
Γεωργιάδης Ευθ. Σταύρος	20 €
Αβραμίδης Στ. Αναστάσιος	20 €
Τερζίδης Β. Αναστάσιος	15 €
Παραδεισόπουλος Κωνσταντίνος	20 €
Αντωνιάδης Χ. Αναστάσιος	30 €
Ιωαννίδης Εμ. Χρήστος	20 €
Χαραλαμπίδης Ν. Κωνσταντίνος	10 €

Συλλυπητήρια

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια προς τους οικείους του αγαπητού μας Αχιλλέα Βασιλειάδη που έφυγε από κοντά μας το πρωί της Τρίτης 7 Ιανουαρίου σε ηλικία 72 ετών. Λάτρης και γνήσιος εκφραστής της ποντιακής μουσικής παράδοσης με μεγάλη προσφορά στα ποντιακά δρώμενα του τόπου μας όχι μόνο μέσα από το τραγούδι, αλλά και με συνεχή ενασχόληση με ότι έχει να κάνει με την διάσωση-διατήρηση και διάδοση της ποντιακής παράδοσης στους νεότερους. "Αιωνία του η μνήμη".

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης»
Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Ανακοίνωση

Συνεχίζονται οι πρόβες του χορευτικού ενηλίκων κάθε Τρίτη στις 8 η ώρα στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα, για εκμάθηση παραδοσιακών χορών από όλη την Ελλάδα με υπεύθυνη εκμάθησης την κ. Ελένη Δούλια.

Για περισσότερες πληροφορίες στην Γεν. Γραμματέα του συλλόγου κ. Θεοφανή Τερζίδου και στο τηλ. 6979036430.

Το έθιμο των Καλάντων

Συνέχεια από τη σελ. 1

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου μας ζητά συγγνώμη που δεν μπόρεσε να ψάλλει τα παραδοσιακά κάλαντα σε όλα τα σπίτια των Οφιτών στην πόλη της Κατερίνης, λόγω του περιορισμένου χρόνου και τη μη συγκρότηση πολλών ομάδων για την πόλη της Κατερίνης. Επίσης ευχαριστεί μικρούς και μεγάλους που συμμετείχαν στις ομάδες καθώς και όλους που μας άνοιξαν το σπιτικό τους και μας υποδέχτηκαν με μεγάλη αγάπη.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υ-

Στην οικία του κ. Βασίλη Τερζίδη.

Στην οικία της κ. Ευαγγελίας και Σοφίας Βασιλειάδου.

Μικρά και μεγάλα Νέα του χωριού μας

Πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίου Ευγενίου Νέας Τραπεζούντας

Την Πέμπτη 17 Οκτωβρίου 2024 τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναΐσκο του Αγίου Ευγενίου στην Ν. Τραπεζούντα, στην επέτειο της μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου από την Μητρόπολη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς στην Μητρόπολη Κίτρους-Κατερίνης και Πλαταμώνος και στην ενορία της Νέας Τραπεζούντας, προεξάρχοντας του εκπροσώπου της Ιεράς Μητροπόλεως, πανσοβολογιότατου πατρός Παύλου Ντούρου ο οποίος και εκφώνησε τον πανηγυρικό λόγο, και συλλειτουργούντος του εφημέριου της ενορίας Νέας Τραπεζούντας πατρός Δημητρίου Σταυριανίδη.

Στις 17 Οκτωβρίου 2024 συμπληρώθηκαν 25 έτη (1999-2024) από την ημερομηνία μετακομιδής των Ιερών Λειψάνων του Αγίου και έχει καθιερωθεί κάθε χρόνο να τελείται πανηγυρική Θεία Λειτουργία, για να τιμάται ο Άγιος και το σημαντικό αυτό γεγονός της παρουσίας των Ιερών Λειψάνων του Αγίου στην ενορία μας.

Εκ της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Ι. Ν. Ζωοδόχου Πηγής

Εορταστικές εκδηλώσεις 28ης Οκτωβρίου

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και πανηγυρικό χαρακτήρα εορτάσθηκε η επέτειος του έπους του 1940, στο χωριό μας, με την καθιερωμένη Θεία Λειτουργία και Δοξολογία που τελέσθηκε την ημέρα της εορτής στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας, και ακολούθησε η επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο πεσόντων που βρίσκεται στην πλατεία Υψηλάντων.

Στη συνέχεια έγινε κατάθεση στεφάνων από τους φορείς του χωριού, και σειρά είχαν τα παιδιά του νηπιαγωγείου Νέας Τραπεζούντας – Κάτω Αγίου Ιωάννη που απήγγειλαν ποιήματα και τραγούδησαν πατριωτικά τραγούδια υπό την καθοδήγηση της κ. Σοφίας Χατζηδημητρίου Διευθύντριας του νηπιαγωγείου.

Η εκδήλωση στην πλατεία του χωριού έκλεισε με κεράσματα από το Τοπικό Συμβούλιο Νέας Τραπεζούντας το οποίο και εκπροσώπησε η πρόεδρος κ. Ετέρη Σαπλαχίδου.

Οι εκδηλώσεις έκλεισαν με συμμετοχή πεζοπόρου τμήματος του συλλόγου «Υψηλάντης» στην παρέλαση που έγινε στην πόλη της Κατερίνης.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης».

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή

Με μεγάλη επιτυχία και με συμμετοχή αρκετών μικρών παιδιών, πραγματοποιήθηκε η Χριστουγεννιάτικη γιορτή του συλλόγου μας το Σάββατο 28 Δεκεμβρίου στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα.

Οι μικροί μας φίλοι παρακολούθησαν Χριστουγεννιάτικη ταινία και μετά το τέλος της ο «Αη Βασίλης» μοίρασε δώρα σε όλα τα παιδιά. Ακολούθησε παιδικό πάρτι με Χριστουγεννιάτικους ύμνους και τραγούδια και όλοι κεράστηκαν από τα διάφορα εδέσματα που ετοίμασαν τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου και οι μαμάδες των παιδιών.

Το Δ.Σ. του συλλόγου ευχαριστεί τις μαμάδες των παιδιών για την βοήθειά τους και την συμμετοχή τους στη γιορτή καθώς και τον «Αη Βασίλη» (Δήμο Αθανασιάδη) που έφερε και μοίρασε τα δώρα στους μικρούς μας φίλους.

Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου «Αλέξανδρος Υψηλάντης».

Εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας του Συλλόγου και απονομή του Βραβείου «Χρήστος Τερζίδης»

Την καθιερωμένη εκδήλωση κοπής της βασιλόπιτας πραγματοποίησε ο σύλλογος μας το Σάββατο 25 Ιανουαρίου στην αίθουσα του συλλόγου στη Νέα Τραπεζούντα.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι εκπρόσωποι των βουλευτών του Ν. Πιερίας, ο Αντιδήμαρχος Δήμου Κατερίνης και εκπρόσωπος του Δημάρχου κ. Παναγιώτης Ιορδανίδης, η πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ετέρη Σαπλαχίδου, εκπρόσωποι συλλόγων και φορέων του Νομού, φίλοι και μέλη του συλλόγου και πολλοί κάτοικοι της Νέας Τραπεζούντας.

Την βασιλόπιτα ευλόγησε και έκοψε ο πατήρ Δημήτριος Σταυριανίδης, εφημέριος της ενορίας Νέας Τραπεζούντας και εκπρόσωπος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Γεωργίου.

Τους παρευρισκόμενους εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας καλωσόρισε και ευχαρίστησε για την παρουσία τους ο Αντιπρόεδρος του συλλόγου κ. Δημοσθένης Σείταριδης ο οποίος παρουσίασε και συντόνισε την εκδήλωση. Σύντομο χαιρετισμό απηύθυναν ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Βασίλειος Παραδεισόπουλος, ο εκπρόσωπος του Δημάρχου Κατερίνης κ. Παναγιώτης Ιορδανίδης και η πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου κ. Ετέρη Σαπλαχίδου.

Ακολούθησε η βράβευση των εισακτέων μαθητών σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. της χώρας μας και του εξωτερικού με Οφίτικη καταγωγή, με το βραβείο «Χρήστος Τερζίδης», βραβείο που καθιέρωσε ο σύλλογός μας τιμώντας την μνήμη και την προσφορά του αειμνήστου διδασκάλου Χρήστου Τερζίδη, για τον οποίο σύντομη αναφορά για το έργο και την προσφορά του έγινε από τον κ. Δημοσθένη Σείταριδη.

Το παραπάνω βραβείο απονεμήθηκε φέτος σε οκτώ (8) μαθητές και συγκεκριμένα στους εξής:

Στον **Εφραιμίδη Παναγιώτη** του Βασιλείου και της Ευστρατίας Κανταρίδου, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (Καστοριά).

Στον **Αβραμίδη Αγάπιο** του Δημητρίου και της Αναστασίας Νανίτσου, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (Βόλος).

Στην **Γεωργιάδου Δέσποινα** του Σταύρου και της Καραμπαγλίδου Αγγελικής, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Αιγαίου (Ρόδος).

Στον **Κανελλάτο Άγγελο** του Σπυρίδωνα και της Ευπραξίας Γεωργιάδου, για την εισαγωγή του στη Σχολή Ε-

7.

8.

9.

10.

11.

μπορικού Ναυτικού (Πρέβεζα).

Στην **Κωτσοριδή Νικολέττα** του Στέργιου και της Ανθής Χατζη-βασδέκη, για την εισαγωγή της στο Παιδαγωγικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (Φλώρινα).

Στην **Σαλτσιδου Ειρήνη** του Λαζάρου και της Μελίνας Αβραμίδου, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων και Μάρκετινγκ Τουρισμού του Α.Π.Θ.

Στην **Σαλτσιδου Ελένη** του Λαζάρου και της Μελίνας Αβραμίδου, για την εισαγωγή της στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Κρήτης. (Ηράκλειο).

Στον **Τότσικα Χρήστο** του Γεωργίου και της Γεωργίας Χαραλαμπίδου, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (Κομοτηνή).

Στους βραβευθέντες μαθητές το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου απένειμε εκτός από τον έπαινο-βραβείο «Χρήστος Τερζίδης» το βιβλίο με τίτλο «Τα Απελευθερωτικά Στρατεύματα του Ποινιακού Ελληνισμού 1912-1924» του αιώνηστου συγγραφέα Αχιλλέα Ανθεμίδη, καθώς και από μία εικόνα των τριών Ιεραρχών προστάτες των γραμμάτων.

Η εκδήλωση έκλεισε με μουσικό πρόγραμμα, από την Βυζαντινή και Παραδοσιακή Χορωδία του συλλόγου που απέδωσε παραδοσιακούς σκοπούς του Πόντου και κάλαντα από διάφορες περιοχές της χώρας μας, υπό την διεύθυνση του χοράρχη Βαγγέλη Παραδεισόπουλου, ενώ λύρα έπαιξαν ο Αλέξανδρος Αλχαζίδης και οι μαθητές του τμήματος εκμάθησης λύρας Κωνσταντίνος Μαυρόπουλος και Κωνσταντίνος Παραδεισόπουλος.

Τυχερή της εκδήλωσης η κ. Λυκίδου Μαρία στην οποία και έπεσε το φλουρί, παίρνοντας από το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ένα χρυσό κόσμημα «Κωνσταντινάτο».

Το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου ευχαριστεί ιδιαίτερα τον κ. Κοκκινίδη Χαράλαμπο, τον κ. Μαυρόπουλο Δημήτριο και τον κ. Κανελλάτο Σπύρο για την ηχητική-φωτογραφική κάλυψη της εκδήλωσης αντίστοιχα.

Εκ του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου
«Αλέξανδρος Υψηλάντης».

Φώτο 1: Η παραδοσιακή χορωδία του συλλόγου στο μουσικό πρόγραμμα

Φώτο 2: Η κ. Μαρία Λυκίδου η οποία και έτυχε το φλουρί, κρατώντας το χρυσό κόσμημα «Κωνσταντινάτο» δώρο από το Δ.Σ. του συλλόγου που της έδωσε η Γεν. Γραμματέας του συλλόγου κ. Θεοφανή Τερζίδου.

Φώτο 3: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» για την εισαγωγή του Κανελλάτου Άγγελου, από τον εκπρόσωπο της Υφυπουργού κ. Άννας-Μάνη Παπαδημητρίου στην μητέρα του Άγγελου κ. Ευπραξία Γεωργιάδου.

Φώτο 4: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» για την εισαγωγή του Τότσικα Χρήστου, από τον πατέρα Δημήτριο Σταυριανίδη στην θεία του Χρήστου κ. Αναστασία Χαριτοπούλου-Χαραλαμπίδου.

Φώτο 5: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης» από τον Αντιδήμαρχο Δήμου Κατερίνης κ. Παναγιώτη Ιορδανίδη στον Αβραμίδη Αγάπιο για την εισαγωγή του στο Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Φώτο 6: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης», από την πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Νέας Τραπεζούντας κ. Ετέρη Σαπλαχίδου, στην Γεωργιάδου Δέσποινα για την εισαγωγή της στο Τμήμα Νηπιαγωγών του Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Φώτο 7: Η χορωδία του συλλόγου στην έναρξη της εκδήλωσης.

Φώτο 8: Αποψη του κόσμου που παραβρέθηκε στην εκδήλωση.

Φώτο 9: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης», για την εισαγωγή της Σαλτσιδου Ειρήνης και Σαλτσιδου Ελένης, από τον εκπρόσωπο του βουλευτή Πιερίας κ. Κομνηνό Δελβερούδη στον παππού της Ειρήνης και Ελένης κ. Αβραμίδη Χαράλαμπο.

Φώτο 10: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης», για την εισαγωγή της Κωτσοριδή Νικολέττας, από τον εκπρόσωπο του βουλευτή Πιερίας κ. Ξενοφώντα Μπαραλιάκου, κ. Αδαμόπουλο Ιωάννη στην θεία της Νικολέττας κ. Θεοφίλη Αβραμίδου.

Φώτο 11: Απονομή του βραβείου «Χρήστος Τερζίδης», για την εισαγωγή του Εφραιμίδη Παναγιώτη. Το βραβείο απένειμε στην μητέρα του Παναγιώτη κ. Κανταρίδου Ευστρατία η κ. Αδαμίδου Ελένη, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου.

Βασίλειος Γεωργίου Τερζίδης

«δεν μπορώ μάνα μ' δεν μπορώ»

Η ζωή του όπως την κατέγραψε ο υιός του, ο αειμνηστος Αριστείδης Τερζίδης

Ο Τερζίδης Βασίλειος γεννήθηκε στον Πόντο και συγκεκριμένα στο χωριό Γίγα της επαρχίας Όφως της Τραπεζούντας. Γονείς του ήταν ο Γεώργιος και η Ζωή και η ημερομηνία της γέννησής του είναι η 10η Ιανουαρίου 1889, τα στοιχεία αυτά προκύπτουν από ένα πιστοποιητικό της κοινότητας της Νέας Τραπεζούντας. Αδέρφια του ήταν ο Δημήτριος, ο Ηρακλής και ο Αριστείδης.

Δυστυχώς δεν έχουμε λεπτομερειακά στοιχεία για την ζωή του στον Πόντο. Δεν γνώριζε γράμματα αλλά έκανε υπολογισμούς με τα δάχτυλά του αλάθητα. Σαν χαρακτήρας ήταν συνεσταλμένος. Διατηρούσε στον Πόντο πανδοχείο μαζί με τον αδερφό του τον Δημήτρη (Μήτο), στον δρόμο που οδηγούσε στα παρχάρια από τα χωριά του Όφι, στην περιοχή που ονομαζόταν Κιουτσούκ Χαρμάν.

Όταν παντρεύτηκε την μάνα μας Ανθή Παπαδοπούλου η οποία ήταν μια από τις πέντε κόρες του Παπα Γεώργη Παπαδόπουλου από το χωριό Ζησινώ του Όφι, την ημέρα του γάμου του τον έφαχναν γιατί είχε ανέβει στο βουνό ίσως για κυνήγι με ένα γκρα το όπλο του.

Με την Ανθή απέκτησε πέντε παιδιά τα οποία όμως δεν είχαν την τύχη να ζήσουν. Τα δύο πέθαναν στον Πόντο από ανιάτες ασθένειες, το ένα στο βαπόρι της προσφυγιάς από το Πόντο προς την Ελλάδα και τα άλλα δύο πέθαναν στα Πριγκηπόνησα, κατά την διάρκεια της εξάμηνης παραμονής των προσφύγων εκεί, από την πείνα και τις κακουχίες.

Σ' αυτήν την διαδρομή η μάνα ήταν μόνη της, γιατί ο πατέρας κατέφυγε στην Ρωσία, μαζί με άλλους Οφλήδες, για να μην επιστρατευθεί από τον τουρκικό στρατό, και μάλιστα πλήρωνε κάθε τόσο χαράτσι (πεντέλ) για το λόγο αυτό. Γνώριζαν τότε όλοι ότι όσοι πήγαιναν στον τουρκικό στρατό σπάνια γυρνούσαν πίσω. Έτσι στην αρχή έφυγε από το χωριό και κρυβόταν σε ένα καλύβι στο βουνό, όπου έμαθε να ζει μόνος του και ελάχιστες φορές κατέβαινε τη νύχτα στο χωριό ή ανέβαινε η μάνα στο βουνό για να του φέρει τα προς το ζην. Εκεί μάλιστα άρχισε και το κάπνισμα.

Από αυτήν λοιπόν την αδιέξοδη κατάσταση το μόνο που τον έσωζε ήταν η φυγή του από τον Πόντο στην Ρωσία. Μαζί με τον πατέρα την μεγάλη απόφαση για την φυγή στην Ρωσία την πήραν και άλλοι είκοσι, νέοι Οφλήδες, σύμφωνα με μια μαρτυρία που έχουμε από τον Ιωάννη Μαυρόπουλο (κωφέας), εν τω μεταξύ είχε χειροτερέψει η κατάσταση λόγω και της υποχώρησης των Ρώσων από τον Πόντο. Ο πατέρας τότε ήταν εικοσιπέντε χρονών και ο Μαυρόπουλος μόλις δεκαοχτώ. Για την φυγή αυτή βοήθησε και ο θείος Κώστης ο Σείταριδης (Σοουκτεγένης ή ψευτογιατρος), ο οποίος είχε φυγαδεύσει πολλούς στην Ρουμανία και την Ρωσία με μοτόρια και βάρκες.

Και ενώ είχαν όλα κανονιστεί, ο Τούρκος καπετάνιος του καϊκιού που θα τους περνούσε στην Ρωσία αν και είχε πληρωθεί, με συμφωνία που είχαν κάνει στα κρυφά, αρνήθηκε να τους μεταφέρει προφασίζόμενος ότι χάλασε η μηχανή του καϊκιού. Ο πατέρας τότε έκανε κάτι πολύ παράτολμο, έβγαλε ένα πιστόλι που είχε και απείλησε τον καπετάνιο λέγοντάς του «έτσι κι' αλλιώς χαμένοι είμαστε, ή μας πας ή σε σκοτώνω και πάμε μόνοι μας», και αποφάσισαν όλοι μαζί να πάνε μέχρι το Βατούμ κωπηλατώντας.

Ταξιδεύοντας μόνο την νύχτα, ενώ την ημέρα κρυβόντουσαν πίσω από απόκρημνα παραθαλάσσια βράχια, κατάφεραν ύστερα από τριανταπέντε ώρες ταξίδι να φτάσουν στο Βατούμ. Εκεί συνάντησαν έναν θείο του Μαυρόπουλου που τους βοήθησε, τον Τοκμακίδη Ανέστη, ο οποίος είχε καφενείο στο λιμάνι. Όσοι κατέφευγαν στην Ρωσία από την Τουρκία εύρισκαν βοήθεια και συμπαράσταση από τους Έλληνες που ζούσαν εκεί, όπου ήταν πολύ καλά οργανωμένοι με σχολεία, εκκλησίες, πολιτιστικά ενεργό με θέατρα και άλλα καλλιτεχνικά δρώμενα και πνευματικά ανεπτυγμένοι.

Ο πατέρας μετά από ένα μήνα έφυγε και πήγε στο Σοχούμ και δούλεψε σαν φούρναρης σε ρωσικό

Αριστερά ο Νίκος Χαραλαμπίδης και δεξιά ο Βασίλης Τερζίδης

εργοστάσιο του στρατού των μπολσεβίκων.

Το 1923 αναχωρεί για την Ελλάδα με καράβι από την πόλη Γάγγρα. Όταν έφθασε στην Ελλάδα βρήκε μόνο την μάνα με τους γονείς της στο χωριό Φιλώτα Πτολεμαΐδας. Από εκεί έφυγαν και πήγαν στο Παρανέστι του νομού Δράμας και κατοίκησαν στο χωριό Κιοπουκτσή που ήταν ορεινό και από το οποίο είχαν φύγει οι τούρκοι στα πλαίσια της ανταλλαγής των πληθυσμών.

Μαζί με τους άλλους πρόσφυγες, όσοι είχαν απομείνει από τις κακουχίες του ξεριζωμού, προσπάθησαν να οργανωθούν σε μικρές κοινωνίες και να προσαρμοστούν στην νέα Πατρίδα.

Ο πατέρας ασχολήθηκε με την κτηνοτροφία, γιατί το χωριό ήταν ορεινό και δεν υπήρχαν χωράφια να καλλιεργήσουν, αγόρασε πρόβατα, κατσίκια, γουρούνια και προσπάθησε να τα βγάλει πέρα σε μια δύσκολη περιοχή με λύκους γύρω – γύρω αλλά δυστυχώς δεν μπόρεσε να προκόψει, όπως και οι υπόλοιποι Οφλήδες που ήταν διάσπαρτοι στην Ελλάδα, αλλά και στη Ρουμανία και στην Ρωσία.

Τότε ξεκινά μια προσπάθεια για αναζήτηση νέου τόπου διαμονής πιο παραγωγικού που να μοιάζει με τα μέρη που άφησαν στον Πόντο. Βρέθηκε μια τοποθεσία στην Πιερία που πουλιόταν και ήταν κτήμα των τσιφλικάδων Δημήτρη Λέστου και Ελένης Αντιλότπ. Ήταν ένα δάσος με μερικά μόνο ξέφωτα από αρχαίους οικισμούς, γεμάτους τρανά κιούπια άδεια και σπασμένα κεραμικά, διάφορα νομίσματα χάλκινα και κουρσούμια σε διάφορα σχήματα.

Έστειλαν λοιπόν οι Οφίτες χρήματα αγοράστηκε το κτήμα και ξεκίνησαν οι προσπάθειες για να χτίσουν το δικό τους χωριό οι καταγόμενοι από τα οχτώ χωριά του Όφι του ιστορικού Πόντου. Έγιναν οι πρώτες παράγκες κόψανε τα δέντρα όσα δεν χρειαζόντουσαν και με πρωτόγονα σχεδόν εργαλεία σπατιά, λιχτριά, τσεκούρια και κρεπίτια ξεχέρσωσαν τα δάση φτιάχνοντας τα πρώτα χωράφια και προσπάθησαν να ασχοληθούν με την γεωργία. Και κατάφεραν να δημιουργήσουν με την πάροδο του χρόνου το όμορφο χωριό την Νέα Τραπεζούντα.

Ο πατέρας που δεν αγαπούσε την δουλειά του καπνού δημιούργησε μια βιοτεχνία παραγωγής συμπαγών τούβλων και γύφτικων κεραμιδιών, έξω από το χωριό στην περιοχή που ονομάζεται «πρώτη κατη-

γορία» δίπλα στο ποτάμι, όπου υπήρχε το κατάλληλο χώμα.

Στη δουλειά αυτή βοηθήσαμε και εμείς τα νέα του παιδιά που γεννηθήκαμε εδώ στην Ελλάδα. Φτιάχναμε από το χώμα λάσπη την οποία στη συνέχεια τοποθετούσαμε σε ξύλινα καλούπια για να πάρουν σχήμα τα χειροποίητα αυτά συμπαγή τούβλα, τα οποία εμείς οι Πόντιοι τα ονομάζαμε τούλας ενώ οι ντόπιοι μανταλίδια, και στη συνέχεια τα ψήναμε σε καμίνια που έκαιγαν με ξύλα ή ξυλοκάβουνο ή πετροκάβουνο. Η δύσκολη αυτή εργασία ήταν και η αιτία που καμπούριασε η πλάτη του πατέρα.

Στα δύσκολα εκείνα χρόνια η δουλειά αυτή δεν μας άφηνε κέρδος παρά μόνο τα απαραίτητα για την επιβίωσή μας και οι συναλλαγές μας γινόντουσαν είδος με είδος. Δίναμε τούβλα και παίρναμε μερικά χρήματα αλλά και σιτάρι και καλαμπόκι. Ενώ το χωριό έγινε καπνοχώρι, εμείς μέيناμε με την παραγωγή των τούβλων και λίγα καπνά. Έτσι χτίστηκαν με τα δικά μας τούβλα αρκετά σπίτια στο χωριό μας αλλά και στα γύρω χωριά Κάτω Αγιάννη, Κορινό, Σεβαστή, Κούκο και Χράνη. Από τα τούβλα που πούλησε ο πατέρας για να χτιστεί η εκκλησία έδωσε και πολλές χιλιάδες δωρεάν.

Ο πατέρας ήταν τίμιος στις συναλλαγές του δεν μπορούσε να πουλήσει άψητο τούβλο και έτσι έμεινε και η χαρακτηριστική φράση «τούβλο του Τερζή». Απ' ότι μου είχε πει ο Μαυρόπουλος ο Γιάννης (Κωφέας) ο πατέρας ήταν πολύ καλός και σωστός στην παρέα και στους φίλους του. Ήταν άνθρωπος με έντονη την αίσθηση του χιούμορ. Επίσης ήταν πονετικός και προπαντός ευαίσθητος για την οικογένεια και τα παιδιά του. Χωρίς να ήταν θρησκόληπτος ήταν καλός χριστιανός και είχε χαραγμένο στο αριστερό του χέρι έναν σταυρό ο οποίος μάλιστα στον Πόντο του είχε σώσει την ζωή όταν είχε πιαστεί αιχμάλωτος από τους Ρώσους, που είχαν εισβάλει στον Πόντο, οι οποίοι βλέποντας τον σταυρό τον άφησαν ελεύθερο

Κρατούσε πάντα στο χέρι του ένα κομπολόι με το οποίο πολλές φορές χτυπούσε με καλή διάθεση τους χωριανούς και προπάντων τους νέους λέγοντας την χαρακτηριστική φράση «κούτσοιρο έ κούτσοιρο». Άλλη πάλι χαρακτηριστική του φράση ήταν «δεν μπορώ μάνα μ' δεν μπορώ».

Ένα χαρακτηριστικό δείγμα της καλοσύνης του ήταν ότι ξεκινώντας από τα Παλιάμπελα όπου είχαμε μηλιές, αμπέλι και κηπευτικά με το καλάθι του γεμάτο με μήλα να τα φέρει στο σπίτι μας έδινε σε όποιον συγχωριανό συναντούσε στο δρόμο λέγοντάς του «πάρε και εσύ κούτσοιρο», με αποτέλεσμα όταν έφθανε στο σπίτι το καλάθι να είναι σχεδόν άδειο.

Όρες ατελείωτες τα βράδια τα λέγανε και τα ξαναλέγανε με τον συνομήλικό του μπάρμπα Νικόλα Χαραλαμπίδη (Χάρακας), όσα πέρασαν στην Πατρίδα, έτσι έλεγαν τον Όφι στον Πόντο.

Αγαπούσε πολύ το κυνήγι που ήταν το μεράκι του από τον Πόντο. Ένα επεισόδιο στο κυνήγι μια μέρα κόντεψε να του στοιχίσει τη ζωή. Είχε πάει για κυνήγι μαζί με τον αδερφό του τον Ηρακλή και ενώ βρισκόταν μέσα σε μια χαράδρα του όρμησε ένα αγριογούρουνο, προσπάθησε να το σκοτώσει με το όπλο του το οποίο όμως έπαθε αφλογιστία, άρχισε τότε να παλεύει με το αγριογούρουνο και όπως το είχε σφιχταγκαλιασμένο για αρκετή ώρα και έβγαλε μια κραυγή την οποία ευτυχώς άκουσε ο θείος Ηρακλής και τρέχοντας κοντά του σκότωσε το αγριογούρουνο. Αυτό το γεγονός αποτυπώθηκε μέσα του και όταν κάτι δεν πήγαινε καλά και είχε εφιάλτες την νύχτα στον ύπνο του πάντα έβγαζε την ίδια κραυγή.

Δεν δίστασε μάλιστα μετά την κατοχή την εποχή που δινόταν η βοήθεια από την UNRA, να στείλει στο δικαστήριο εκείνους που την μοίραζαν, όταν διαπίστωσε μια αδικία που έγινε σε βάρος μιας φτωχής οικογένειας του χωριού μας.

Πολλά που δεν γνωρίζω ή δεν θυμάμαι για την ζωή του έμειναν άγραφα από το μεγάλο κύκλο της ζωής του. Ερωτήματα αναπάντητα για την ζωή του στην Ρωσία στα χρόνια του ξενιτεμού του εκεί μέχρι να επιστρέψει και να βρει τη μάνα στην Ελλάδα.

του Σάββα
Παπαδόπουλου

Βιοφωτόνια

Η ακτινοβολία της ζωής

Υπάρχει αποδεδειγμένα μία αόρατη ενέργεια ζωής που διέπει όλο το σύμπαν. Οι άνθρωποι την μυρίζονται και στο διάβα των αιώνων της έδωσαν διάφορα ονόματα από δαίαισηση. Ο περίφημος Μέσμερ την είπε «Μαγνητικό ρευστό», ο Γερμανός Βίλχελμ Ράιχ «Οργόνη», «Πράνα» την είπαν στην ανατολή «Αγαποκύματα και Υπερενέργεια» άλλοι «Βιοφωτόνια» ο Γερμανός δρ. Φριτζ Άλπερ Πόπ. Για πρώτη φορά περιγράφηκαν και μετρήθηκαν επιστημονικά, χωρίς καμιά αμφιβολία. Έτσι αποδείχτηκε, όπως θα δούμε παρακάτω, πως είναι ένα θαυμάσιο φαινόμενο, που αν το χρησιμοποιήσουμε σωστά, λύνουμε πάρα πολλά προβλήματα υγείας μακροζωίας και θεραπείας. Όπως υπάρχει ο νόμος μετατροπής της ενέργειας στην φυσική, π.χ. η κίνηση θερμότητα, η θερμότητα ηλεκτρισμός φως, το φως κίνηση κ.τ.λ. έτσι και τα βιοφωτόνια κάλλιστα μπορεί να είναι μια άλλη μετατροπή της υπερενέργειας και των αγαποκυμάτων. Πάντως μελετώντας συνεχώς και ερευνώντας προς τη σωστή κατεύθυνση θα φτάσουμε σύντομα στην πηγή της ζωής, και τότε όλα θα είναι εύκολα φθάνοντας εκεί, θα γκρεμισθούν όλες οι προλήψεις και «μεταφυσικές» δεισιδαιμονίες που ταλαιπωρούν τους ανθρώπους επί χιλιάδες χρόνια. Η σωστή κατεύθυνση είναι το ίδιο το κύτταρο με το D.N.A, το σημείο πρέπει να ερευνηθεί και να συγκεντρώσει την προσοχή. Από κει πηγάζει η ζωή κάθε ένζυμου όντος.

Τα πειράματα.

Με πειράματα ο γιατρός Αλέξανδρος Γκούρβιτς απέδειξε ότι οι ζωντανοί οργανισμοί εκπέμπουν μια ειδική ακτινοβολία και αλληλεπιδρούν, μεταξύ τους. (δύο κρεμμύδια χωρισμένα με χαλαζία επικοινωνούν και αλληλοβοηθούνται στην ανάπτυξή τους), με κοινό γυαλί δεν αλληλεπιδρούν. Ο επίσης γιατρός από την Ρωσία Γεώργιος Ιαγκοφσκν επιβεβαίωσε τα πειράματα του δρ. Γκούρβιτς με τα δύο βασικά του συμπεράσματα ότι: Η ζωή δημιουργείται διατηρείται και ρυθμίζεται με φωτεινή ακτινοβολία. Η ζωή ασθενεί ή καταστρέφεται πάλι με διαταραχή αυτής της ακτινοβολίας.

55 χρόνια μετά, το 1975 ο δρ. Φριτζ Άλπερ Πόπ από την Γερμανία ερευνώντας γιατί ορισμένα μόρια μπορούν να προκαλούν καρκίνο και άλλα όχι επιβεβαίωσε την ανακάλυψη των Ρώσων και ονόμασε αυτήν την ακτινοβολία βιοφωτόνια.

Τα βιοφωτόνια εκπέμπονται κατά ποσοστό 85-90% από το D.N.A. όλων των ζωντανών οργανισμών ανθρώπων και ζώων και φυτών. Η συχνότητα εκπομπής είναι μερικές εκατοντάδες έως χιλιάδες βιοφωτόνια το δευτερόλεπτο από κάθε τετραγωνικό εκατοστό του ζωντανού οργανισμού.

Πειράματα με φυτά.

Σε ένα κλειστό δάσος στην Αφρική έβαλαν αντιλόπες, τα ζώα έτρωγαν τα φυτά και σιγά σιγά τα κατέστρεφαν. Σε λίγο καιρό οι αντιλόπες άρχισαν να πεθαίνουν. Οι εξετάσεις απέδειξαν ότι πέθαιναν από πείνα ενώ τα στομάχια τους ήταν γεμάτα τροφή. Τι συνέβη; Τα φυτά ανέπτυξαν την άμυνά τους. Δημιούργησαν μια ουσία που δεν μπορούν οι αντιλόπες να χωνέψουν την τροφή τους και να τραφούν. Στα φύλλα των φυτών δημιουργήθηκε τανίνη. Σε λίγο καιρό μια μεγάλη περιοχή μέσα στο περιφραγμένο δάσος, αλλά και αρκετές εκατοντάδες μέτρα γύρω και έξω απ' αυτό τα δέντρα έφτιαξαν τανίνη. Πως; Μα σίγουρα με την ακτινοβολία βιοφωτονίων επήλθε η «ενημέρωση και η τηλεσυνεννόηση». Με τον ίδιο τρόπο πολλά φυτά, για να επιβιώσουν ανέπτυξαν δηλητήρια, όπως ορισμένα μαυιάρια αγκάθια με οξέα, και άλλες τοξίνες ναρκωτικές ουσίες παραισθησιογόνες ιδιότητες, και μυρωδιές που απωθούν τα ζώα και τους ανθρώπους, η φύση εί-

ναι ζωντανή. Δεν είναι μια στείρα μηχανή απ' αυτές που φτιάχνουν μερικοί κακοήθεις άνθρωποι για να καταστρέψουν το περιβάλλον τους. Να γιατί κυλιόμαστε στη χλόη όταν μπαίνουμε σ' ένα δάσος με καλή προαίρεση και ηρεμία νιώθουμε όμορφα. Να γιατί την Άνοιξη οι φυσιολογικοί άνθρωποι και όλα τα ζώα νιώθουν πιο όμορφα και ευδιάθετα. Τα βιοφωτόνια μεταδίδουν πληροφορίες σχετικές με τη ζωή, τα βιοφωτόνια θεραπεύουν εκπνεμπόμενα από υγιείς οργανισμούς, ο υγιής θεραπευτής και η υγιής θεραπεύτρια ε-

ναίσθημα, η φαντασία, η βούληση επειδή μεταδίδονται με κύματα, ελκύουν ή εμποδίζουν την ελεύθερη κίνηση των βιοφωτονίων. Η θεραπεία γίνεται μόνο με αγάπη χωρίς κανένα αντάλλαγμα (χρήματα, είδος, εύνοια) όλοι χρειαζόμαστε τους άλλους ανθρώπους, ζώα, φυτά. Επιβεβαιώνεται η φιλοσοφία ότι όλα είναι ι-διότητες όλων, όλα αλληλοεπιδρούν και εξαρτώνται από όλα, και όλα αλληλεπιδρούν πάνω σε όλα.

Να μερικές ωφέλιμες φράσεις που μπορούν να σε οδηγήσουν στην υγεία, τη μακροζωία.

Η άγνοια της δύναμής σου είναι η πηγή της αδυναμίας σου.

Δυνατοί, δυνατές, δυνατά.

Είμαι και θα είμαι καλά.

Θέλω, ξέρω, μπορώ.

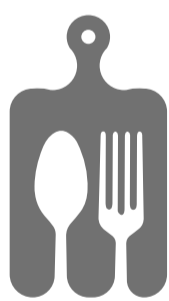
Σκέφτομαι συνεχώς ότι είμαι υγιής και δυνατός. Είμαι αυτός που σκέφτομαι βιώνω αυτό που σκέφτομαι και είμαι. Η σκέψη είναι κύμα. Το συναίσθημα είναι κύμα, η βούληση είναι κύμα, η φαντασία είναι κύμα. Κύμα λέμε την διατάραξη του πεδίου. Η θέληση είναι κύμα δύναμης. Διαθέτω κύματα δύναμης και κύματα υγείας που καθημερινά γίνονται δυνατότερα. Η γνώση ελευθερώνει. Η εκπομπή βιοφωτονίων αλλάζει την κοινωνία και θεραπεύει τον πληγωμένο πλανήτη Γη. Αρχίστε την θεραπεία των πάντων με εκπνεμπές βιοφωτονίων και αγαποκυμάτων και όλα θα πάνε καλά. Όλα τα προαναφερθέντα είναι η μεγάλη εικόνα του σύμπαντος και όχι ο ατομικός μας μικρόκοσμος.

Και να κλείσουμε με ένα απόσπασμα από τον Σοφό Ηράκλειτο.

Για τους ζυπνητούς ο κόσμος είναι ένας και κοινός. Ενώ ο καθένας από τους κοιμισμένους καταφεύγει στον δικό του κόσμο.

στιάζουν και εκπέμπουν υγιή βιοφωτόνια στο θεραπευόμενο άτομο με την επαφή ακουμπώντας τα χέρια του κοντά ή επάνω στον θεραπευόμενο. Η επαφή και το πέρασμα των χεριών πάνω στον θεραπευόμενο άνθρωπο, επαναρυθμίζουν τις διαταραγμένες λειτουργίες. Πλέουμε όλοι μέσα στα εκπνεμπόμενα βιοφωτόνια ανθρώπων, ζώων και φυτών. Η σκέψη το συ-

ΠΟΝΤΙΑΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Μπακλαβάς

Επιμέλεια Θεοφανή Τερζίδου

ΥΛΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΖΥΜΑΡΙ

¾ της κούπας νερό

Αλεύρι όσο σηκώνει (προς το μαλακό)

ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΜΙΣΗ

1 κιλό καρύδι καβουρδισμένο και τριμμένο

Περίπου 1 κιλό λάδι

2/5 κούπες φρυγανιά τριμμένη

1 κούπα ζάχαρη

ΓΙΑ ΤΟ ΣΙΡΟΠΙ

4 κούπες νερό

3 κούπες ζάχαρη

Μισό λεμόνι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ζυμώνουμε το ζυμάρι και το αφήνουμε να ξεκουραστεί για κανένα μισάωρο. Βράζουμε το σιρόπι για 10 λεπτά περίπου και το αφήνουμε να κρυώσει. Βγάζουμε λίγο από το σιρόπι σε ένα πιάτο.

Με το καρύδι ανακατεύουμε τη φρυγανιά και τη ζάχαρη και το χωρίζουμε σε οχτώ μέρη. Ανοίγουμε 10 φύλλα. Τα οχτώ φύλλα τα στρώνουμε στο ταψί και σε κάθε φύλλο βάζουμε από τη γέμιση, λίγο λάδι και πιτσιλάμε με το χέρι μας λίγο από το σιρόπι. Τα δύο φύλλα που περισσεύουν τα βάζουμε στο τέλος από επάνω. Ψήνουμε στους 200 βαθμούς περίπου μία ώρα. Μόλις το βγάλουμε από το φούρνο ρίχνουμε το σιρόπι. Όσο σιρόπι περισσεύει το βγάζουμε από το ταψί.

Εορταστικές εκδηλώσεις του Αγίου Δημητρίου στο Περίβλεπτο

Χρήστος Γιανταμίδης
Πλοίαρχος (ε)ε.α.
Πολεμικού Ναυτικού

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και αυτή την χρονιά, παραβρεθήκαμε στις εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού για να τιμήσουμε τον Άγιο του. Το πρωί παρακολούθησαμε την Θεία Λειτουργία. Στην συνέχεια όλοι οι εκκλησιαζόμενοι συγκεντρωθήκαμε στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας, χαιρετισθήκαμε, αγκαλιαστήκαμε σαν καλοί χριστιανοί, συγχωριανοί, φίλοι από τα παιδικά μας χρόνια, και κατά τον πλείστον συγγενείς μεταξύ μας.

Ταξιδέψαμε νοερά στο παρελθόν, στα παιδικά σχολικά μας χρόνια βλέποντας τα γκρεμισμένα σπίτια μας, το σχολείο, την εκκλησία, όλα μας θύμιζαν τα παιδικά μας εκείνα αθώα χρόνια. Στην συνέχεια γεμίσαμε την αίθουσα συνεστίασως για το καθιερωμένο ποντιακό γλέντι, με χορούς, τραγούδια και καλό φαγητό, για τα οποία φρόντισαν τα παιδιά του συλλόγου "Τραπεζούντα".

Κατά την διάρκεια του φαγητού, ο πρόεδρος του Συλλόγου Παύλος Σοφιάδης ανέγνωσε τον παρακάτω λόγο του Χρήστου Δ. Γιανταμίδη, αναφορικά με το "Ιστορικό Χρονικό του Χωριού".

Το ιστορικό χρονικό του χωριού.

Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί μου συγχωριανοί, καλωσορίσατε στο χωριό μας. Για μια ακόμη χρονιά μας αξίωσε ο Θεός να παραβρεθούμε εδώ για να εορτάσουμε τον πολιούχο του χωριού τον Άγιο Δημήτριο. Είναι μια ετήσια ευκαιρία να ειπωθούμε, να μιλήσουμε, να φάμε, να πιούμε και να χορέψουμε, και νοερά να επικοινωνήσουμε με τους παππουδες-γονείς μας αλλά και με τα παιδικά μας χρόνια. Γιατί, εδώ γεννηθήκαμε, εδώ κάναμε τα πρώτα βήματα της ζωής μας, στον Άγιο Δημήτριο βαπτισθήκαμε, σ' αυτό το σχολείο μάθαμε να γράφουμε.

Στην αίθουσα αυτήν που κάθε χρόνο τα παιδιά του συλλόγου "Τραπεζούντα" προετοιμάζουν ανιδιοτελώς και με δικά τους έξοδα τα φαγητά και τα ποτά για την δική μας εξυπηρέτηση και διασκέδαση. Τους οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ. Αλλά το ευχαριστώ μόνο κατά την άποψή μου δεν αρκεί. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, θα πρέπει τουλάχιστο να συνεισφέρουμε οικονομικά, έτσι ώστε, τα παιδιά μας αυτά που τα βλέπουμε και χαιρόμαστε, να μην ζημιωθούν. Ο καθένας μας ως συνεισφέρει κατά την κρίση του και την δυνατότητά του.

Τώρα, θα θέλατε να αναφερθούμε περιληπτικά στο ιστορικό εγκατάστασης των παππουδών μας στο χωριό αυτό; ερχόμενοι από τις αλησμόνητες πατρίδες τους τον Πόντο, όσο φυσικά επέζησαν της γενοκτονίας και μπόρεσαν να έρθουν, γιατί πολλοί από αυτούς πέθαναν στην μακροχρόνια οδύσεια διαδρομή τους. Για να φρεσκάρω την μνήμη όσων τα γνωρίζουν και να μάθουν όσοι δεν τα γνωρίζουν. Θα μάθετε ιστορικές λεπτομέρειες που ενδέχεται να μην γνωρίζετε.

Σύμφωνα λοιπόν, με την Συνθήκη της Λωζάνης, έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών με κριτήριο μόνο το θρήσκευμα, οι μουσουλμάνοι στην Τουρκία και οι χριστιανοί στην Ελλάδα.

Μετά την αναφερόμενη Συνθήκη, αλλά και πριν από αυτήν, ακολούθησε ο βίαιος ξεριζωμός του ελληνισμού από τον ευρύτερο χώρο της Μ. Ασίας συμπεριλαμβανομένου και των Ελλήνων του Πόντου, με προορισμό και την εγκατάστασή τους στην Μητροπολιτική Ελλάδα. Ο ξεριζωμένος αυτός λαός,

τόσο κατά την διάρκεια του ξεριζωμού του, όσο και κατά την διάρκεια του ριζωμού του, σήκωσε τον Σταυρό του Μαρτυρίου, για να έλθει η Ανάσταση στους απογόνους τους δηλαδή σε μας τα παιδιά-εγγόνια τους, ενώ οι μουσουλμάνοι έφυγαν ειρηνικά με όλα τα υπάρχοντά τους.

Οι παππούδες μας λοιπόν, στο χωριό μας εγκαταστάθηκαν την Άνοιξη του 1924, πρώτα οι οφλίδες, από τα χωριά του ΟΦΗ, ΚΡΙΝΙΤΑ-ΧΑΛΤ-ΓΙΓΑ-ΖΟΥΡΕΛΙ-ΚΟΦΚΙΑ-ΖΗΣΙΝΟ-ΚΟΥΡΙΤΣ, και το καλοκαίρι οι αργυροπολίτες, από τα χωριά, ΚΑΡΜΟΥΤ-ΛΕΡΙΝ. Τους δόθηκαν παντελώς άδεια σπίτια για να κατοικήσουν, σε κάποια από αυτά έμεναν ακόμη μουσουλμάνοι, οπότε υπήρξε συγκατοίκηση για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Οι οφλίδες κατά τον ξεριζωμό τους προνόησαν και έφεραν μαζί τους σπόρους από λάχανα, μπαρμπουνοφάσουλα και άλλα είδη λαχανικών για την καλλιέργειά τους στην Ελλάδα, που τα μοιράστηκαν με τους υπόλοιπους κατοίκους του χωριού. Αυτό θα πει ανθρώπινη χριστιανική αγάπη που διακατέχονται οι ποντιακής καταγωγής Έλληνες.

Κατά καλή τους τύχη τα καρποφόρα δένδρα ήταν γεμάτα, όπως οι κερασιές, οι αμυγδαλιές, οι καρυδιές, τα σταφύλια κλπ, τα οποία κάλυψαν την αρχική ημερήσια διατροφή τους, αλλά προέβησαν και στην πώληση αυτών στο Παρανέστι, και ειδικότερα στον σταθμό του τραίνου, στου επιβάτες των διερχομένων τραινών. Από τα χρήματα που εισέπρατταν αγόραζαν είδη πρώτης ανάγκης, καθώς και γεωργικά εργαλεία, για την επιβίωσή τους, ακόμη έκοβαν ξύλα, έκαναν κάρβουνα, μάζευαν βελανιδιές για τα ζώα, τα οποία πωλούσαν στους κατοίκους και στα μαγαζιά του Παρανεστίου, στην συνέχεια θέρισαν και τα σπαρμένα από τους μουσουλμάνους σιτάρια, κριθάρια, καλαμπόκι. Έτσι επέζησαν το πρώτο χρόνο στο χωριό, δύσκολα μεν αλλά με την βοήθεια του Θεού πέρασε ο χρόνος.

Τον επόμενο χρόνο από την εγκατάστασή τους, το 1925 άρχισαν την καλλιέργεια καπνού που τους απέδωσαν καλά έσοδα λόγω καλής τιμής πώλησης

του καπνού, παράλληλα ασχολήθηκαν και με την κτηνοτροφία, και με την σκληρή δουλειά τους βελτίωσαν την ζωή τους.

Το 1925, το χωριό μετονομάστηκε σε Περίβλεπτο από Καρακιοζκιοι.

Από το Φθινόπωρο του 1924 άρχισε να λειτουργεί το Δημοτικό σχολείο με πρώτο δάσκαλο τον Αριστείδη Στεφανίδη, απόφοιτο του ελληνικού φροντιστηρίου Αργυρούπολης, που δίδαξε και στο ελληνικό σχολείο της γενέτειράς του, Καρμούτ. Το 1946 το μονοθέσιο αυτό σχολείο είχε 73 μαθητές, και το 1972 μόλις 5, οπότε και έκλεισε οριστικά.

Για να καλύψουν τις θρησκευτικές τους ανάγκες, μετέτρεψαν το τζαμί σε εκκλησία μέχρι το 1936, οπότε κτίστηκε η παρούσα εκκλησία του χωριού του Αγίου Δημητρίου, η οποία λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Τόσο η εκκλησία όσο και το σχολείο κτίστηκαν με προσωπική εργασία των κατοίκων του χωριού.

Ερχόμενοι στο χωριό αυτό από τις αλησμόνητες πατρίδες τους έφεραν μαζί τους, την πίστη, την ποντιακή διάλεκτο, τα ήθη, έθιμα, τις παραδόσεις τους, αλλά και την λύρα με τα νοσταλγικά τραγούδια και χορούς τους. Ήταν φτωχοί υλικά, αλλά πλούσιοι στην ψυχή και στην καρδιά, είχαν έμφυτη την φιλοξενία, την ανθρωπιά και την ειλικρίνεια, στα ανθρώπινα χαρακτηριστικά τους, που σήμερα σπανίζουν. Παρά την φτώχεια τους δεν τους έλειπε το γέλιο. Έκαναν τον πόνο της προσφυγιάς τους τραγούδι και κάτω από τους ήχους της λύρας, λες και τους μεθούσε ο ήχος της, χόρευαν, χόρευαν, χόρευαν ασταμάτητα τους ζωηρούς ποντιακούς χορούς, με έναν λιτό μεζέ, λίγο τουρσί, λίγο τυρί, καμιά ελιά και λίγο κρασί ή ούζο. Χόρευαν σε κάθε ευκαιρία, σε γάμους, σε βαπτίσεις, σε πανηγύρια και σε ονομαστικές εορτές των συγχωριανών τους.

Δυστυχώς στις δεκαετίες του 1960 και 1970, η εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση ερήμωσε το χωριό. Ο λόγος, το άγονο του εδάφους και ως εκ τούτου ουδεμία καλή μελλοντική προοπτική υπήρχε για τους νέους να παραμείνουν στο χωριό.

Συχνά γεννάται το ερώτημα, εάν είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας.

Ναι, είμαστε υπερήφανοι που έχουμε ποντιακές ρίζες. Γιατί ο ποντιακής καταγωγής Έλληνας εμπνέεται από γνήσια πατριωτικά χαρακτηριστικά, καλός στην ψυχή, βοηθητικός και αλληλέγγυος, και καλός οικογενειάρχης. Έχει επίσης βαθιά πίστη στην Ορθοδοξία και στον ελληνισμό του, γι αυτά τα ιδανικά δεν εξισλαμίστηκε επί αιώνες... αν κρίνουμε ότι εκατομμύρια των υπολοίπων Ελλήνων στον ευρύτερο Μ. Ασιατικό χώρο και όχι μόνο, σε βάθος χρόνου και για διάφορους λόγους εξισλαμίστηκαν.

Τώρα, ας δούμε τι γράφει το βιβλίο της Κοινωνίας των Εθνών που εκδόθηκε στην Γενεύη το 1926, με τίτλο <<Η εγκατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα>>. : <<Από τις ορεινές περιοχές ή τα υψηλά οροπέδια του Πόντου, έρχεται μια ανθρώπινη φυλή με ήθη ασηστρά, που δεν έχει απολέσει τίποτα από το μαχητικό μένος και τις πολεμικές αρετές του προγόνου τους, του μεσαιωνικού τους ήρωα, Διγενή Ακρίτα. Οι γυναίκες είναι ανάλογες. Προικισμένες με κουράγιο και σφρίγγο, επιδίδονται στις αγροτικές εργασίες, καλλίτερα από αυτές του νοικοκυριού. Οι Πόντιοι αυτών των περιοχών θεωρούνται, ΟΙ ΠΙΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Η επιβλητική τους εμφάνιση, η αγνότητα των συνηθειών τους και της γλώσσας τους, πιστοποιούν αυτήν την προέλευση. Μιλούν μίαν ελληνική γλώσσα που βρήκε από φωνήεντα και αρχαίες εκφράσεις, και μέσα της αναβιώνουν ομηρικοί στίχοι...>>

Ο Λεωνίδας Ιασωνίδης, η εξέχουσα αυτή, προσωπικότητα, το σύμβολο του ποντιακού ελληνισμού, ο δυο φορές γεροσιαστής, Υπουργός και οκτώ φορές εκλεγείς Βουλευτής, ο φλογερός αυτός Πόντιος συχνά έλεγε και έγραφε: <<Ουδέποτε λησμονώ τον Πόντο του οποίου είμαι γέννημα και θρέμμα... Θα αποθάνω νοσταλγός, θα αποθάνω πρόσφυξ, θα αποθάνω Πόντιος... Ηρώων και μαρτύρων συ εγένου γεννήτωρ, δι' ο κι ύμνον σοι αναπέμπομεν και όρκον δίδομεν πίστεως. Ξηραθήτω ημίν ο λάρυγξ εάν επιλαθώμεθά σου ω! Πάτριος Ποντία Γη... Αξιοθείς να γεννηθώ Έλλην, ευλογώ τον Θεό που είμαι Πόντιος.>>

Αυτή είναι η γνήσια ποντιακή ψυχή, ας διδαχθούμε από τα λόγια του, και ας επαναλάβουμε και εμείς, ευχαριστούμε τον Θεό που γεννηθήκαμε Έλληνες και μάλιστα ποντιακής καταγωγής. Αυτό είναι το χωριό μας το Περίβλεπτο, που κατοικήθηκε από γνήσιους Έλληνες από τον Πόντο. Ήταν φτωχοί σε ανθρώπινα υλικά, αλλά πλούσιοι στην καρδιά, στην ψυχή, στον ανθρωπισμό και στον πατριωτισμό τους, όπως προαναφέρθηκε.

Τελειώνοντας, σας εύχομαι να είσαστε πάντα καλά, καλή διασκέδαση, και αν θέλει ο Θεός να ξανασυναντηθούμε του χρόνου το 2025.

Σας ευχαριστώ για την υπομονή που επιδείξατε να με ακούσετε

Επιμνημόσυνη δέηση στην Εκκλησία Αγίου Δημητρίου στο Περίβλεπτο

Πριν από έναν αιώνα, το 1924, οι παππούδες μας με τα μικρά παιδιά τους, οι μετέπειτα γονείς μας, ήρθαν από τον μακρινό Πόντο και κατοίκησαν το χωριό Περίβλεπτο (καρακιοζκιοί).

Στις 26 Οκτωβρίου 2024, στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου του Περιβλέπτου, έγινε επιμνημόσυνη δέηση για τις ψυχές των παππούδων-γονέων μας και των απογόνων τους που αποδήμησαν στους Ουρανούς.

Για την ιστορική καταγραφή, και για την ενημέρωση των επερχόμενων γενεών κρίνεται σκόπιμο να δημοσιευθούν τα ονόματά τους. Καθόσον, εμείς οι απόγονοί τους, οφείλουμε να τους θυμόμαστε και να τους μνημονεύουμε. Γιατί, όσο θα τους θυμόμαστε και θα τους μνημονεύουμε, ζουν και θα ζουν ανάμεσά μας.

Παρακάτω παρατίθεται πίνακας των οικογενειών, όπου τα πρώτα ονόματα του άνδρα και της γυναίκας αποτελούν τις ρίζες και τον κορμό του γενεαλογικού δέντρου για κάθε οικογένεια.

Μνημόσυνο για τους αποδημήσαντες εις τους Ουρανούς Παππούδες-Γονείς μας, που ήρθαν από τον μακρινό Πόντο και για όσους γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και πέθαναν στο χωριό μας στο Περίβλεπτο αλλά και στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο.

Οικογένεια Αθανασιάδη Γεώργιου. Γεώργιος, Φωτεινή, Χαρίκλεια, Σοφία, Μαρία, Θεοδώρα, Βασίλειος
Οικογένεια Αθανασιάδη Ιωάννη. Ιωάννης, Μαρία, Αναστασία, Νικόλαος, Δημήτριος, Κυριακή.

Οικογένεια Ακριτίδη Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Αντιγόνη, Αναστασία, Γεώργιος, Σοφία

Οικογένεια Ακριτίδη Αριστείδη. Αριστείδη, Μερόπη, Γεώργιος Αναστασία, Επαμεινώνδας

Οικογένεια Γιανταμίδη Χρήστου. Χρήστος, Ροδάμα, Χαρίκλεια, Δημήτριος, Αναστασία.

Οικογένεια Γιανταμίδη Βασιλείου. Βασίλειος, Σόνια, Μαρία, Αγγελική.

Οικογένεια Γιανταμίδη Ιορδάνη. Ιορδάνης, Ανυσία, Γεώργιος, Ιορδάνης, Χρήστος, Χρυσούλα, Ροδάμα.

Οικογένεια Γρηγοριάδη Γεώργιου. Γεώργιος, Ευθυμία, Σοφία, Αλέξιος, Όλγα, Ελευθερία, Ιωάννης, Αριστείδης.

Οικογένεια Γρηγοριάδη Θεόδωρου. Θεόδωρος, Μυροφόρα, Ευστάθιος.

Οικογένεια Γρηγοριάδου Κλεονίκη. Κλεονίκη, Ιωάννης.

Οικογένεια Γρηγοριάδου Χαρίκλεια. Χαρίκλεια, Βασίλειος.

Οικογένεια Γρηγοριάδη Αλέξιου. Αλέξιος, Ξανθίπη.

Οικογένεια Ευθυμιάδη Συμεών. Συμεών, Παρθένα, Σοφία, Δέσποινα, Σωκράτης.

Οικογένεια Ευθυμιάδη Λεωνίδα. Λεωνίδας, Κυριακή.

Οικογένεια Ευθυμιάδη Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Χρυσσαυγή, Θεόδωρος, Αλκιβιάδης, Ελισάβετ, Αβραάμ.

Οικογένεια Ευφραιμίδη Αναστάσιου. Αναστάσιος,

Οικογένεια Ευφραιμίδη Αναστάσιου. Αναστάσιος,

Ευφροσύνη, Πέτρος, Νικόλαος, Ελπίς, Αναστασία, Καλλιόπη, Κλεονίκη, Σοφία.

Οικογένεια Ευθυμιάδη Θεόδωρου. Θεόδωρος, Σωτήρα, Πελαγία, Αναστάσιος, Δημήτριος.

Οικογένεια Ευφραιμίδη Παναγιώτη. Παναγιώτη, Κυριακή.

Οικογένεια Ευφραιμίδη Γεωργίου. Γεώργιος, Αικατερίνη, Ανθή, Κωνσταντίνος, Ιορδάνης, Περικλής, Ροδόπη.

Οικογένεια Ελευθεριάδη Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Μαρία.

Οικογένεια Ζανέτα Λεωνίδα. Λεωνίδας, Χαρίκλεια, Σοφία, Ιωακείμ

Οικογένεια Ζανέτα Αναστάσιου. Αναστάσιος, Σοφία.

Οικογένεια Ζανέτα Γεωργίου. Γεώργιος, Κυριακή.

Οικογένεια Ηλιάδη Δημητρίου. Δημήτριος, Ευγενία, Ευθύμιος.

Οικογένεια Κωτίδη Συμεών. Συμεών, Ευμορφίλη, Νικόλαος, Λάζαρος, Καλλιόπη, Αλεξάνδρα, Μαρία.

Οικογένεια Κωτίδη Βασιλείου. Βασίλειος, Σουσσάνα.

Οικογένεια Κωτίδη Γεώργιου. Γεώργιος, Ελπίς, Δημήτριος.

Οικογένεια Κυριακίδη Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Κυριακή, Αναστασία, Μαρία, Αφροδίτη, Μαργαρίτα, Αριστοτέλης.

Οικογένεια Κυριακίδη Ιωάννη. Ιωάννης, Ελένη, Δέσποινα, Βιργινία, Κωνσταντίνος, Χαράλαμπος, Αναστάσιος, Χρυσάνθη, Θεμιστοκλής.

Οικογένεια Καβαλάρη Χαράλαμπου. Χαράλαμπος, Ελπίδα, Γρηγόριος, Δημήτριος.

Οικογένεια Μωυσιδίδη Σταύρου. Σταύρος, Δέσποινα, Νικόλαος, Δημήτριος, Γεώργιος

Οικογένεια Μωυσιδίδη Ιωάννη. Ιωάννης, Σωτήρα, Μαρία, Κωνσταντίνος, Δάφνη, Αναστασία, Δημήτριος.

Οικογένεια Παραδεισόπουλου Βασιλείου. Βασίλειος, Ζωή, Αναστάσιος, Ευάγγελος, Μαρία, Νικόλαος, Γεωργία.

Οικογένεια Παπαδοπούλου Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Αναστασία, Σάββας, Γεώργιος, Αναστάσιος, Μαρία.

Οικογένεια Παπαδοπούλου Γεωργίου. Γεώργιος, Ζωή, Σοφία, Βασίλειος.

Οικογένεια Πουλικίδη Μιχαήλ. Μιχαήλ, Χρυσή, Αναστασία, Ξανθίπη, Ανδρομάχη, Μαρία, Νικόλαος.

Οικογένεια Πουλικίδου Ειρήνη. Ειρήνη, Αναστάσιος, Σοφία, Ελένη.

Οικογένεια Τομπουλίδη Ευστάθιου. Ευστάθιος, Ευμορφίλη, Σοφία, Στρατόνικος, Γεώργιος.

Οικογένεια Σουντουλίδη Δημητρίου. Δημήτριος, Ωραιοζήλη, Όλγα.

Οικογένεια Σταυριανίδη Γεωργίου. Γεώργιος, Ζωή, Ιωάννης, Σταύρος, Δημήτριος.

Οικογένεια Σοφιάδη Γεωργίου. Γεώργιος, Δέσποινα, Θεόδωρος, Αφροδίτη, Αναστασία.

Οικογένεια Σταυριανίδη Σταύρου. Σταύρος, Ζωή.

Οικογένεια Σταυριανίδη Ιωάννη. Ιωάννης, Ελπίδα, Ευδοξία, Αναστασία, Γεώργιος.

Οικογένεια Σταυριανίδη Δημητρίου. Δημήτριος, Αναστασία, Θεόφιλος, Αναστάσιος, Πολυξένη, Γαλήνη, Μαρία, Γεώργιος, Νικόλαος.

Οικογένεια Σταυριανίδη Θεόφιλου. Θεόφιλος.

Οικογένεια Στεφανίδη Ιωάννη. Ιωάννης, Ωραιοζήλη, Σοφία, Δημήτριος, Αθηνά.

Οικογένεια Στεφανίδη Δημητρίου. Δημήτριος, Παρθένα, Γεώργιος, Δαμιανός, Πολυξένη, Κωνσταντίνος.

Οικογένεια Στεφανίδη Αριστείδη. Αριστείδης, Δέσποινα, Μαρία, Ελισάβετ, Στέφανος.

Οικογένεια Στεφανίδη Κωνσταντίνου. Κωνσταντίνος, Αναστασία, Δημοσθένης, Νικόλαος, Σοφία.

Οικογένεια Στεφανίδη Γεωργίου. Γεώργιος Κλεοπάτρα

Οικογένεια Στεφανίδη Δημοσθένη. Δημοσθένης, Ιωάννης

Οικογένεια Χιονίδου Δέσποινας. Δέσποινα, Χρυσούλα, Ιφιγένεια, Χαρίκλεια

Οικογένεια Ψωμιάδη Ιωάννη. Ιωάννης, Μυροφόρα, Αναστασία, Χρήστος, Ιωάννης

Οικογένεια Ψωμιάδη Ιωάννη. Ιωάννης, Μυροφόρα, Αναστασία, Χρήστος, Ιωάννης

Ο Θεός ας αναπαύσει τις ψυχές τους. Αιωνία τους η μνήμη. Ζουν και θα ζουν ανάμεσά μας όσο θα τους θυμόμαστε και θα του μνημονεύουμε.

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ 15/7/1974 (η στρατιωτική πλευρά)

Στις 15 Ιουλίου έχουμε τη θλιβερή επέτειο του άφρονος πραξικοπήματος κατά του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, το οποίο οδήγησε προ 50 ετών στην σημερινή κατάσταση της Κύπρου, από την οποία δεν διαφαίνεται διέξοδος στο εγγύς μέλλον, στην κατάσταση αυτή συνετέλεσαν πολλοί παράγοντες, οι σημαντικότεροι των οποίων είναι η θέση της Κύπρου στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου, η έλλειψη ενιαίας στρατηγικής μεταξύ της ελληνικής και της κυπριακής κυβερνήσεως στην αντιμετώπιση της τουρκικής απειλής κατά της Κύπρου και η ανοχή των βλέψεων της Τουρκίας επί της Κύπρου από τις μεγάλες δυνάμεις του ΝΑΤΟ, ιδίως από τη ΒΡΕΤΑΝΙΑ.

Αντί της ενώσεως της Κύπρου με την Ελλάδα, η οποία αποτελούσε τον πολιτικό σκοπό των αγώνων της ΕΟΚΑ, η επίλυση του κυπριακού προβλήματος επιδιώχθηκε τελικά με τις συμφωνίες της Ζυρίχης και του Λονδίνου τον Φεβρουάριο του 1959, δια των οποίων δημιουργήθηκε στις 16-8-1960 ανεξάρτητο μη πλήρως κυρίαρχο κυπριακό κράτος, με την Τουρκία έχουσα το δικαίωμα επεμβάσεως στην Κύπρο βάσει της Συνθήκης Εγγυήσεως της ανεξαρτησίας του. Οι βλέψεις πλέον της Τουρκίας επί της Κύπρου κατέστησαν περισσότερο ανησυχητικές για την ακεραιότητα της νήσου. Ενώ η απειλή αυτή της Τουρκίας επί της Κύπρου άρχισε να υλοποιείται μετά τα αιματηρά επεισόδια των Χριστουγέννων του 1963 δια της δημιουργίας τουρκοκυπριακών θυλάκων, στους οποίους κλείστηκαν οι Τουρκοκύπριοι και δημιούργησαν περιοχές μη ελεγχόμενες από την κυπριακή κυβέρνηση, οι Ελληνοκύπριοι ενεπλάκησαν σε πράξεις βίας μεταξύ τους υπό την ανοχή και την υπόθαλψη του στρατιωτικού καθεστώτος της μητέρας πατρίδος, μετά τη νέα κρυφή κάθοδο στην Κύπρο, του Στρατηγού Γρίβα (στις 31 Αυγούστου του 1971) για δημιουργία νέου αντάρτικου, της ΕΟΚΑ Β'. Η κατάσταση φάνηκε να εξομαλύνεται το 1973, με υποχωρήσεις του καθεστώτος του Γεωργίου Παπαδόπουλου. Η διάδοχος όμως αυτού κατάσταση, το καθεστώς Ιωαννίδη με τη συμπαράσταση των Η.Π.Α., δεν ανεχόταν την αδέσμευτη διεθνή συμπεριφορά της κυπριακής κυβερνήσεως.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, πρόεδρος ανεξαρτήτου και κυρίαρχου κράτους με ορισμένους περιορισμούς, είχε να αντιμετωπίσει, όχι μόνο την κατάσταση που είχαν δημιουργήσει οι Τουρκοκυπριακοί θύλακες και η ενσκήψασα εκκλησιαστική κρίση της Κύπρου, αλλά και την ένοπλη δράση της Ε.Ο.Κ.Α. Β'. Το πρώτο πρόβλημα παρέμενε άλυτο, ενώ η εκκλησιαστική κρίση διευθετήθηκε τελικά κατά τις επιθυμίες του Αρχιεπισκόπου, αλλά άφησε τραύματα στην εκκλησία της Κύπρου. Το τρίτο πρόβλημα η αντιμετώπιση της Ε.Ο.Κ.Α. Β', ήταν αρκετά δύσκολο. Επειδή όμως στερείτο ευρείας λαϊκής βάσεως, ιδίως μετά το θάνατο του αρχηγού της Στρατηγού Γρίβα στις 27 Ιανουαρίου 1974, δέχθηκε σοβαρότατα πλήγματα από τις δυνάμεις ασφαλείας της Κυπριακής κυβερνήσεως και είχε εξουδετερωθεί σχεδόν πλήρως προ του πραξικοπήματος.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος επεχείρησε να θέσει υπό τον έλεγχο του την Εθνική Φρουρά της Κύπρου, διότι αυτή, στελεχωμένη με αξιωματικούς των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, ασκούσε αντιπολιτευτική πολιτική, προς αυτόν και ενίσχυε την Ε.Ο.Κ.Α. Β'. Για να το επιτύχει, ώστε να είναι πλέον απολύτως κύριος της εσωτερικής καταστάσεως της ελληνοκυπριακής κοινότητας, αποφάσισε τον περιορισμό της δυνάμεως της Εθνικής Φρουράς από 11.000 σε 4.500 άνδρες, και την αναδιοργάνωση της επί νέας βάσεως, με την απαλλαγή της από τους Ελλαδίτες αξιωματικούς που την στελέχωναν. Σχετικώς επί αυτών έστειλε στις 2 Ιουλίου

1974 επιστολή στον πρόεδρο της Ελλάδος Στρατηγό Φαίδωνα Γκιζίκη, με την οποία ζητούσε τον επαναπατρισμό των ανωτέρω αξιωματικών και τη διάθεση 100 αξιωματικών, οι οποίοι θα χρησιμοποιούντο ως εκπαιδευτές και στρατιωτικοί σύμβουλοι της Εθνικής Φρουράς.

Η επιστολή αυτή επέσπευσε την εκδήλωση του πραξικοπήματος προς αποτροπή των ανωτέρω αποφάσεων του Αρχιεπισκόπου. Λέμε ότι επέσπευσε την εκδήλωση του πραξικοπήματος, διότι είχε ήδη ληφθεί απόφαση για την πραγματοποίηση του προ 3-4 μηνών από τον πρόεδρο Στρατηγό Γκιζίκη, τον αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων Στρατηγό Γρηγόριο Μπονάνο, τον Ταξίαρχο Δημήτριο Ιωαννίδη και τον πρωθυπουργό Αδαμάντιο Ανδρουτσόπουλο. Η πραγματοποίηση του πραξικοπήματος ανετέθη στον ταξίαρχο Μιχαήλ Γεωργίτη με υπαρχηγό τον διοικητή καταδρομών της Εθνικής Φρουράς Συνταγματάρχη Κωνσταντίνο Κομπόκη. Η εκδήλωση του καθορίστηκε για το πρωί της Δευτέρας 15 Ιουλίου 1974, μετά την έναρξη της εργασίας, διότι τα στρατόπεδα της Εθνικής Φρουράς επιτηρούντο κατά τις μη εργάσιμες ώρες από το Εφεδρικό Σώμα (το οποίο ελεγχόταν από τον Μακάριο) και επομένως δεν ήταν δυνατόν να εκδηλωθεί αιφνιδιαστικό το πραξικόπημα κατά τις ώρες αυτές. Η ακριβής ώρα εκδηλώσεως του πραξικοπήματος εξαρτάτο από την ώρα επανόδου του Αρχιεπισκόπου στο προεδρικό μέγαρο από την εξοχική του κατοικία στο όρος Τρόδος όπου θα περνούσε το σαββατοκύριακο.

Ως στόχοι του πραξικοπήματος στην περιοχή της Λευκωσίας, η οποία προσείλκυσε, όπως ήταν φυσικό την κύρια προσπάθεια του πραξικοπήματος, επιλέγησαν οι ακόλουθοι: το προεδρικό μέγαρο, το κτίριο της Αρχής Τηλεπικοινωνιών, το Αρχηγείο της Αεροπορίας, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου (ΡΙΚ), το στρατόπεδο του Εφεδρικού Σώματος, το διεθνές αεροδρόμιο της Λευκωσίας, η Αρχιεπισκοπή, οι κεντρικές φυλακές της Λευκωσίας και ο αστυνομικός σταθμός της πύλης της Πάφου. Οι στόχοι αυτοί φαίνονται στο παρατιθέμενο σχεδιάγραμμα. Από αυτούς θα ασχοληθούμε μόνο με την επίθεση κατά του προεδρικού μεγάρου, διότι αποτέλεσε το κορυφαίο γεγονός για την επικράτηση του πραξικοπήματος. Το σχέδιο επιχειρήσεων για την κατάληψη του μεγάρου κατα-

στρώθηκε από τον Συνταγματάρχη Κομπόκη, ο οποίος διηύθυνε και τις επιχειρήσεις. Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος έπρεπε να συλληφθεί ζωντανός ή νεκρός. Κατά του προεδρικού μεγάρου χρησιμοποιήθηκαν η 32 Μοίρα Καταδρομών (ΜΚ) ενισχυμένη με ένα λόχο της 31 ΜΚ, μέρος της 21 Επιλαρχίας Αναγνωρίσεως (ΕΑΝ), ένα ουλαμός αρμάτων των 3 αρμάτων της 23 Επιλαρχίας Μέσων Αρμάτων (ΕΜΑ), το 9ο Τακτικό Συγκρότημα (ΤΣ) και δύο αντιαεροπορικά πυροβόλα Βators των 40ΜΜ της 195 Μοίρας Ελαφρού Αντιαεροπορικού Πυροβολικού. Η 21 ΕΑΝ χρησιμοποίησε κατά του Προεδρικού μεγάρου δύο ουλαμούς αναγνωρίσεως των 5 τροχοφόρων τεθωρακισμένων οχημάτων αναγνωρίσεως (με πυροβόλο των 2 λιβρών) Margton Hemington ο καθένας και έναν δεύτερο ουλαμό αρμάτων της 23 ΕΜΑ των 5 αρμάτων Τ-34.

Η έναρξη του πραξικοπήματος έγινε με το ακόλουθο σήμα και ώρα 08.00: Αλέξανδρος εισήλθε στο νοσοκομείο. Άμεσος εφαρμογή σχεδίου Αφροδίτη 3.

Με τη λήψη του παραπάνω σήματος ο λόχος της 31 ΜΚ ανεχώρησε από το στρατόπεδο της Μοίρας του στην Αθαλάσσα, παρά το δημόσιο ψυχιατρείο της Λευκωσίας, και έφθασε πρώτος στη ΒΔ είσοδο του περιβόλου του προεδρικού μεγάρου. Η 21 ΕΑΝ κινήθηκε επί δύο δρομολογίων από το στρατόπεδο της, το οποίο βρισκόταν στο ΒΜΗ (British Military Hospital) στην ανατολική παρυφή της Λευκωσίας, ανατολικά του νεκροταφείου της Παλλουριώτισσας, 4 έως 5 χλμ. μακριά από το προεδρικό μέγαρο. Επί του δεξιού δρομολογίου κινήθηκε ένας ουλαμός του περιβόλου του προεδρικού μεγάρου. Επί του αριστερού δρομολογίου κινήθηκε ο άλλος ουλαμός αναγνωρίσεως, ακολουθούμενος από τον ουλαμό αρμάτων, και έφθασαν στην ανατολική είσοδο του περιβόλου του προεδρικού μεγάρου. Προ της αναχωρήσεως της Επιλαρχίας από το στρατόπεδο της είχε φτάσει εκεί η 32 ΜΚ και ακολούθησε την Επιλαρχία κινούμενη επί οχημάτων επί του αριστερού δρομολογίου ΒΔ του προεδρικού μεγάρου βρισκόταν το στρατόπεδο του 9ου ΤΣ. Από τη γέφυρα του Πεδιαίου ποταμού, νοτίως του μεγάρου, θα ενεργούσε μία διμοιρία της 32 ΜΚ κατά της δυτικής πλευράς του μεγάρου.

Η διάταξη των μονάδων μετά την άφιξη τους στο προεδρικό μέγαρο αποκαλύπτει ότι το σχέδιο του Συ-

Από το άφηπυμ της Τιαγιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλουσιο
φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αρχείο: Σοφία Κοσμίδου - Τάτση

1.

3.

4.

2.

5.

Φώτο 1: Τέλη της δεκαετίας του 1950, μπροστά και πάνω στο φορτηγό του Γκουνταμάνη από τον Κάτω Αγιάννη που είχε τον κυλινδρόμυλο.

Από αριστερά: Δέσποινα Αβραμίδου – Ακιατερίνη Γραμμένου – Ελισσάβετ Παπαδοπούλου – Άγνωστη – Ιφιγένεια Κοσμίδου – Αγγέλα Αλχαζίδου. Πίσω σειρά: Γαλήνη Αβραμίδου – Ελένη Μαυροπούλου, και πάνω στην καρότσα του φορτηγού και από αριστερά: Ειρήνη Αβραμίδου – Γιάννης Μαυρόπουλος – Άγνωστη – Αφροδίτη Μαυροπούλου – Άγνωστη – Ελευθερία Κοσμίδου.

Φώτο 2: Χειμώνας του 1962 μπροστά στο σπίτι του Παντελή Κοσμίδη. Από αριστερά: Ιφιγένεια Κοσμίδου-Αλχαζίδου – Ιωάννης Αλχαζίδης – Ελευθερία Κοσμίδου.

Φώτο 3: Πάσχα του 1958: Γάμος του Δημητρίου Γεωργιάδη και της Έλλης Μαυροπούλου

Φώτο 4: Μάρτιος 1962: Γάμος του Πέτρου Αλχαζίδη στο συνοικισμό του Σιδ. Σταθμού: Διακρίνονται ο γαμπρός Πέτρος Αλχαζίδης, στα δεξιά του ο κουμπάρος Γεώργιος Παπαδόπουλος, πίσω του η νύφη Ελπίδα Κωνσταντινίδου-Αλχαζίδου και μπροστά οι δύο λυράρηδες Γιάννης Ιωαννίδης και ο άλλος άγνωστος από τον Σιδ. Σταθμό.

Φώτο 5: 1957-1958 από αριστερά: Χρυσούλα Μαυροπούλου – Έφη Μαυροπούλου – Αντιγόνη Σεϊταρίδου – Σοφία Κοσμίδου – Αγγέλα Αλχαζίδου – Ιφιγένεια Κοσμίδου και στο μέσον ο Χρήστος Ιωαννίδης από την Κρύα Βρύση.